

Normotvorná činnost krajů

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá normotvornou činností krajů se zaměřením na právní předpisy krajů. Cílem práce je vyložit ústavní i teoretické zakotvení tvorby právních předpisů krajů, popsat proces jejich tvorby, vydávání, státního dozoru a rušení, zkoumat faktický rozsah tvorby práva ze strany krajů.

V první části práce jsou vymezeny základní pojmy, dále ústavní a zákonné základy krajské normotvorby a základní podmínky pro vydávání krajských právních předpisů, které jsou dvojího druhu. Obecně závazné vyhlášky vydávají kraje na základě čl. 104 odst. 3 Ústavy jako právní předpisy ve své samostatné působnosti. V práci je rozebrána jejich právní povaha a potřeba dalšího zákonného zmocnění pro jejich vydávání, a to s přihlédnutím k současné judikatuře. Na základě čl. 79 odst. 3 Ústavy potom kraje vydávají nařízení, pro něž vždy potřebují zákonné zmocnění.

Následující část práce je věnována procesu tvorby a vydávání právních předpisů krajů. Je popsáno přijímání krajských právních předpisů a uvedeny jejich náležitosti, dále je rozebrána jejich publikace a možnosti derogace. V zákonné úpravě vydávání právních předpisů krajů existují nejasnosti, na které je upozorněno a k jednotlivým aspektům nabídnuto jejich řešení s přihlédnutím k názorům publikovaným jinými autory. Pozornost je věnována též dozoru nad vydáváním právních předpisů krajů, přičemž příslušné orgány dozoru mají významné oprávnění pozastavit účinnost vadného právního předpisu kraje a následně podat Ústavnímu soudu návrh na jeho zrušení. Postup při výkonu státního dozoru se pro oba druhy právních předpisů liší, na jejich jednotlivé aspekty je proto rovněž upozorněno.

Poslední část práce nabízí přehled všech oblastí upravených právními předpisy krajů. Obsahuje rovněž přehled počtu doposud vydaných právních předpisů krajů, jehož účelem je demonstrovat reálný rozsah normotvorné činnosti krajů v oblastech samostatné i přenesené působnosti. V závěru práce je zjištěno, že podíl vydaných obecně závazných vyhlášek je oproti vydaným nařízením pouze marginální a prostoru pro svobodnou normotvorbu tak kraje téměř nevyužívají. Přestože ale současná judikatura upustila od restriktivního výkladu, jeho rozsah není s ohledem na princip subsidiarity příliš velký.

Klíčová slova: [kraje, tvorba práva, právní předpisy krajů]